

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Nu det gamle aar gik hen,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 55. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-idm140726735871760/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

11. Naar er dog den tiid forbi,
Da vi ret kand sige,
At vi ere gandske fri
Fra det sorte rige,
Og det gamle plat maa flye,
Alle ting maae blive nye.

12. Sukker creaturet dog
Efter dette gode,
Da det spændes af sit aag,
Og saa glad til mode
Til sin frihed ind kand flye,
Naar de alle blive nye.

31 13. Fra forfænglighed, hvori
De nu fangne ere,
Skal de vorde qvit og fri,
Saa som de begiere.
Naar det gamle hørt maa flye,
Da hand alle ting gjør nye.

14. Naar at baade synd og død
Er opslugt tillige,
Og vi, fri fra al vor nød,
Staae i Himmerige,
Der er ingen modgangs skye.
Der er glæden altid nye.

15. Da, saa længe himlen staaer,
Vi hans navn skal ære,
Hvor et evigt jubel-aar
Ham til lof skal være,

13, 4: *saa som*] *saasom* B-7.

11, 1: *den tiid*] tiden modsat evigheden; *den* er brugt som udtryk for utålmodighed eller uvlige. Tænk et spørgsmålstegn efter *forbi*. -- 11, 3-3: *da*, nemlig når tiden er forbi og evigheden indtrædt, kan vi sige, at vi er ganske *fri* o. s. v. -- V. 12-13: Rom. 8, 19-22, hvor der tales om, at skabningen (*creaturet*) sukker efter at blive udløst fra forkrænkeligheden og få del i den frelsed, som Guds børn skal eje i herlighedsriget. -- 13, 1: *forfænglighed*] forgængelighed, forkrænkelighed. -- 13, 2-4: *de*] creaturet. -- 14, 1-2: 1. Kør. 15, 54. -- 14, 2: *tillige*] sammen, på een gang.